

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden op 19 september 1950 in de praktijk van natuurgeneeskundige Eugen Enderlin in München.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, München, 19 september 1950

“Ik denk, aan jullie werd vandaag zoveel verteld...”

Beste genezing zoekenden!

Ik denk, vandaag werd aan jullie zoveel verteld, dat ik jullie niet meer veel hoeft te zeggen. Onrijp fruit eet ik niet, en ik denk zeker te kunnen zeggen, dat jullie de rijpheid hebben.

Maar daarom moet ik jullie in eerste instantie vragen, meer dan ooit naar binnen te keren. Ik denk met zekerheid te kunnen zeggen, dat de heer Enderlin jullie dat vaker heeft meegegeven.

Alleen besprekingen wil ook niks zeggen. Desalniettemin is het mijn grootste streven, ieder mens juist te informeren, zodat hij weet, hoe zich hier te gedragen, om daadwerkelijk dat te kunnen, waar hij reeds jaren naar heeft verlangd. Ik kan jullie vandaag reeds zeggen, dat binnenkort een kleine brochure zal verschijnen, zodat jullie ernaar kunnen uitkijken, hoe jullie je werkelijk te gedragen hebben en hoe en waarom ik werkelijk hier ben, dit wil zeggen, mijn bestaan te bevestigen, waarom ik mensen werkelijk niet alleen wil helpen en genezen, nee, omdat ik dit reeds heb gedaan zolang ik leef en dit ook verder mijn hele leven doe. Mijn leven schenk ik alle mensen op deze aarde en iedereen zal ervaren, iedereen zal weten, de reden waarom ik dit doe. Kort gezegd, is het mijn grootste streven, de mensen, die van het ware goddelijke geloof zijn afgedwaald, weer op deze weg te leiden. Ik wil jullie hier geen al te grote toespraak houden, maar door deze geringe woorden heb ik jullie al zoveel meegegeven, dat jullie zeker al weten, waar ik naar toe wil. Want alleen zo is het mogelijk, anders is het onmogelijk, dat jullie deze hulp kunnen krijgen.

Er zijn hier en daar mensen en overal, de een stelt het zich zo voor en de andere weer anders. Zo heeft ieder zijn eigen voorstelling, maar het werkelijke weet geen mens. Ieder mens denkt, als hij de weg naar mij heeft gevonden, dat hij iets, of zelfs alles, van mij kan verlangen. Ik weet er zijn steeds weer mensen, als ik ergens een kort ziekenbezoek breng,

dan denken de mensen, meteen voor uren, dagen of weken een beroep op mij te kunnen doen. Dit is onmogelijk, ik mag en zal een mens nooit het recht geven, dit van mij te verlangen. Zelf moet ik het niet alleen weten, maar ik weet het heel zeker, hoe ik mij hierin dien te gedragen. En het is zo wie zo iets nieuws, dat valt buiten alles, wat mensen tot nu toe hebben gedaan. Maar ik ben nu eenmaal een zonderling, ik sta alleen op deze aarde. Jullie hebben allemaal niet de mogelijkheid, zoals ik hier ben, deze mensen werkelijk te helpen. Want dit allemaal, wat ik doe, is niet voor mij, dat is in eerste instantie alleen maar voor de arme zieke mensen, om deze mensen op deze weg te brengen, op de weg van gezondheid, op de weg, die wij allemaal hadden moeten gaan, en dat is de goddelijke weg. En we moeten het satanische helemaal loslaten, dat tot vandaag al min of meer is overgegaan in vlees en bloed.

Want kort gezegd, waarom zou ik het nodig hebben mij met arme zieken te kwellen. Waarom zou ik het nodig hebben, al deze narigheid op me te nemen, waar ik niets materieels voor krijg. Kort gezegd, daar wil ik niets voor, ik wil geen materiële dingen; wat ik wil, dat is dit: Ik wil jullie allemaal helpen, ik wil jullie genezen, voor zover jullie bereid zijn, dit goddelijke geschenk te ontvangen. Hebben jullie verder maar geen verkeerde voorstelling. Ik sta voor jullie als een kleine monteur, die jullie de weg vrijmaakt, een goede weg, die goddelijk is. En dan zijn de mensen verwonderd, als ze hier en daar steeds weer hebben geklaagd en zeiden: “Ik kan niet meer in God geloven, ik ben nu al 20, 30 jaar en nog langer ziek, ik heb tot God gebeden, en alles gedaan wat mogelijk is, vroeger ging ik zo vaak naar de kerk, het geloof heb ik niet verloren, maar nu, pas sinds zoveel weken, nu heb ik het geloof definitief verloren, er is geen God meer” etc. Ja tot deze overtuiging is menige zieke gekomen. Maar toen ik jullie kon zeggen, hoe het steeds het geval was: “Ja, en wat nu?” Nu kunnen jullie hulp krijgen, en nu hebben jullie je van het ware goddelijke geloof losgemaakt!” Als men de hoop opgeeft, dan is het doel het dichtsbij. Als men helemaal niet meer verwacht, dat er nog het andere, het goede is, zoals het werkelijk in een mensenleven al is gebeurd en ook gebeuren zal, en in een keer is het er! En de mensen verwonderen zich en kunnen het niet geloven: “Ja, wij hebben nooit gedacht, dat wij dit nog ooit ontvangen.”

En dat, wat de mens heeft verloren, is het beste. Ik zei net, ik sta voor alle mensen, die daadwerkelijk de verbinding tot God hebben verloren. Ik herstel alleen maar de verbinding, zodat jullie daadwerkelijk weer door God worden geleid. Want ik zeg steeds weer, de grootste arts van alle mensen is en blijft enkel God. Wij mensen mogen niet vergeten, dat wij alleen maar kinderen van God zijn. Dat de een zoals de ander, de een haatdragender is dan de ander, hoef ik jullie hier niet meer te vertellen. Maar de verbinding heeft hij verloren, en hier heb ik een praktisch voorbeeld van:

De mens heeft zoveel gecreëerd op materieel gebied, zoals apparaten, preparaten. Maar kijken we allereerst naar de apparaten, die we nu hebben. Vandaag wil ik het kort houden, en toch wil ik niets nalaten, jullie meer te informeren en voor feiten te stellen. Gaan we terug naar de radio. Als het apparaat, de ontvanger, niet in orde is, dan kan de zender zenden, zoveel hij wil en jullie kunnen met dit apparaat niets ontvangen. Ik sta net zo voor de mensen zoals een zender, en jullie als mens, zoals ik als mens natuurlijk ook ben, zijn de ontvangers. Jullie hoeven alleen maar te ontvangen, wat ik uitzend, en dat wat ik zend, is de Heilstroom. In eerste instantie bij die persoon, als hij ziek is. En tevens krijgt hij hulp, ik kan eveneens ook ieder mens leiden, zodat hij niet in staat is, ergens in het ongeluk te gaan of in het ongeluk te worden geleid. Hij wordt verhinderd, ondanks dat hij eerst klaagt, als hij zijn doel niet bereikt, zoals hij zich dat heeft gedacht. Ook weet hij niet hoe dat komt. En dat doe ik hier bij mensen die zeggen: “Ik leg mijn leven in uw handen, leidt mij tot mijn einde.” En ik leid deze persoon daadwerkelijk alleen maar op de goede weg, en ik houd hem daar vast, zodat hij nooit op de slechte weg kan komen. Hiertoe zeg ik jullie alleen maar dit: Het is jullie niet onbekend, wat verleden jaar van de motorrijder, die zijn doel niet kon bereiken, in de krant stond. Hij had mij van tevoren zijn leven in de handen gegeven en mij het grootste vertrouwen geschonken, hem verder te leiden, zodat ik tegen hem zei: “Mooi, dat zal ik doen, maar klaag alsjeblieft niet, als je een keer niet je doel kunt bereiken, want dan doe ik het alleen maar, zodat u geen gevaar loopt.”

Het zou dan niet een, maar meerdere mensenlevens hebben gekost. En zo kon hij met zijn motor rijden, zoals hij wilde, hij kwam niet boven een bepaalde grens, de motor werkte niet meer. Terug reed de motor, zoals nooit eerder, waar hij normaal op deze weg een kwartier nodig had, deed hij dit nu in zes minuten. Maar tot zijn bepaalde doel is hij niet gekomen. Hij heeft niets nagelaten, is ook in de werkplaats geweest met zijn motor, die hebben het nagekeken en hebben gezegd, de motor deugt niet meer, is kapot. Maar gebleken is, dat de motor niet kapot was. Ook met auto's heb ik iets dergelijks gedaan. Het is ook helemaal niet anders met wandelen, doen en werken. De mens wordt geleid, gestuurd.

Zover als de mens vandaag is gekomen, dat hij door mensen wordt geleid en niet meer door God. Ik geef jullie hiervan een voorbeeld, omdat ik juist bij die apparaten was. Tussen al deze technische dingen bestaat ook een afstandsbediening, zodat men werkelijk ook motoren door een apparaat op afstand kan bedienen, daarom heet dit afstandsbediening, omdat deze motoren in enig frame zijn ingebouwd, in vliegtuigen, schepen, auto's, torpedo's of ergens in, in elk geval kan deze motor technisch worden beheerd, geleid en bestuurd. Maar dit is de kunstmatige weg. En de natuurlijke weg is niet anders, alleen dat deze zonder apparaat is. Dit wil zeggen, zoals hier het geval is, dat de mens daadwerkelijk,

voor zover hij het vaste geloof heeft gehad in God, ook op afstand wordt bestuurd. God geeft een mens niet het recht, te zeggen, ik wil Hem zien, Hij moet helpen, daar is Hij voor. Dat is fout, dit is niet zo. Dit recht kan God geen mens geven, dat hij als afzonderlijk mens, ondanks dat hij een goede volgeling is, een goedgegelovige, een goedgegelovig mens is, zich dit toe eigent. Wie werkelijk het goddelijke geloof in zich draagt en ook dienovereenkomstig leeft, die mag dit geloof niet alleen omzetten in woorden, maar ook in daden. En als dat gebeurt, dan heeft hij wel een recht, maar nog lang geen recht, God te zien. Want dan is het immers geen gelovig mens, want dit wil zeggen niet alleen dat te geloven, wat men ziet. Maar hier is het toch zo, dat de mens het aan den lijve voelt. In Oberammergau, daar wordt dit leven immers ook gespeeld, het leven van Christus. En hoe het 2.000 jaar geleden was, is er tot de dag van vandaag nog niets veranderd. Als hier en daar al eens een mens is opgedoken, die niet alleen het goede dacht, maar dit ook uitvoerde, dan liet men niets onbeproefd deze persoon uit de weg te ruimen. Bij mij was het niet anders, dat de mensen niets nalieten, mij volledig te vernietigen, zodat mij niet meer de mogelijkheid wordt gegeven, die mensen te helpen, waar werkelijke hulp nodig is.

Er zijn immers meer zieken dan gezonden. Daarom heb ik besloten – ik zou jullie hele andere dingen niet alleen kunnen laten zien, maar verrichten - daarom heb ik besloten, eerst de zieken te helpen, want het belangrijkste is, dat de zieken eerst gezond worden. Hoe jullie deze gezondheid kunnen krijgen, dat weten jullie al. Want de mens moet ook, om het ware goddelijke te krijgen, geestelijk hiervoor zijn voorbereid. Even terug: Wanneer jullie de heilige communie willen ontvangen, moeten jullie je van al jullie zonden vrijmaken. Jullie moeten gaan biechten, jullie moeten de geestelijke jullie zonden opbiechten, al het slechte, wat jullie in het leven hebben gedaan. En hij legt jullie een boete op, net zoals het wachten hier – en dan kunnen jullie pas de heilige communie ontvangen. Maar ik weet, als de een of ander niet alle zonden heeft opgebiecht, dan wordt hij onrustig. En de mens valt daardoor in een geestelijk lijden. Er zijn ook mensen, die zullen zeggen, als ik niet anders kan, dan ga ik gewoon elke dag biechten en de heilige communie, of ik ga iedere week of elke maand. Velen biechten ook een keer per jaar, want er komt toch wat bij elkaar, wat de mens werkelijk, of hij dit wil of niet, aan slechte daden verricht. Maar een keer per jaar is al heel mooi, dan maakt hij zich steeds weer vrij van al het slechte, van al zijn zonden. Precies zoals een huis, dat aan alle weersomstandigheden is blootgesteld, dit moet ook steeds weer worden opgefrist, om het te onderhouden. Net zoals kleding, was, alles, wat de mens zich op deze aarde verzameld heeft, hij vernieuwt het, hij verfrist het, hij probeert het steeds weer opnieuw schoon te houden.

Maar aan zich zelf, aan zijn eigen lichaam, aan zijn innerlijk heeft hij nog niet gedacht. Dit heeft hij zo geaccepteerd, ja, wij kunnen de heilige communie ontvangen, daar gaan we altijd heen, de ouders hebben ons dit geleerd en de kerk verlangt het ook zo, zodat wij goede Christenen worden, zodat wij God gelovige mensen blijven.

Ieder mens moet het zijne daarvoor doen, om rein te blijven. Jullie nemen een kledingstuk, als het vuil is, maken jullie het ook meteen schoon. Dat is het uiterlijke, maar het innerlijke, wat daaronder is, is meestal bijzaak. Maar nog erger is het innerlijke van elk mens, daaraan heeft hij helemaal nog geen echte waarde gehecht. Als hij zegt: “Ik kan het niet, zo is het goed.” Van dit goede, het goddelijke, is hij immers afgedwaald en heeft dan zijn lijden, zijn lichaam mensen toevertrouwd en heeft zich hierop verlaten. En als hij hier of daar eens werd verlaten, dan heeft hij pech gehad. Maar beter is het, als de mens van tevoren schoon blijft. Ik zeg zoals eerder: u zult de gevolgen van uw daden onder ogen moeten zien. Het uiterlijke is niet belangrijk, het is het innerlijke, ook hier. Bij mij is er ook geen verschil, ik vraag geen mens, iedereen is welkom, zoals ze komen, en wel gelijk, of arm of rijk. Verschil bestaat niet. En verleiden laat ik mij ook niet. Tot nu toe was het bij geen mens mogelijk, dat hij zijn gezondheid kon kopen. En dat is ook goed, en dat is juist zo. Maar hier zijn er toch steeds weer mensen, die niets onbeproefd laten, met hun duivelse geld hier de gezondheid te willen kopen. Er waren mensen aan het werk, die ook hier niets nalieten, hier gebruik van te maken en zeiden: “Wow, dit kan nog een goudmijn worden, wij worden nog eens rijk aan geld en bezittingen.” Deze mensen maakten hier gebruik van. Dus werd mijn doen en werken volledig vervormd. Want jullie kunnen komen, vanwaar je wilt, ik vraag geen mens naar zijn religie, noch naar zijn natie, als hij hulp nodig heeft, dit wil zeggen niet alleen de hulp, maar ook de genezing. Maar hij kan niet komen en zeggen: “Hier hebt u een paar duizend mark en nu genees me.” Dan doe ik verder niets, dan zeg ik hem dat, wat ik te zeggen heb, waartoe ik mij verplicht voel, en het kan voorkomen, zoals het ook al vaak is voorgekomen, dat ik hem de deur gewezen heb: “Hier bent u op de verkeerde plek.” Want ik zie deze persoon als de ergste, die hier niets nalaten, zich hun gezondheid met geld te kopen. Dit bestaat niet. Het stoort me niet, wanneer mensen iets bezitten, in tegendeel, ik ben blij voor deze mensen, die iets bezitten, maar zij mogen nooit vergeten, dat zij ook maar mensen zijn. Want ik maak geen onderscheid, mij is de arme net zo lief als de rijke en de rijke net zoals de arme. Er is geen onderscheid. Maar dat is gebruikelijk, als ik naar een rijk iemand ga of dat ik erheen wordt gereden om hem te helpen en de gezondheid wil geven, dan klaagt de arme. En als ik naar de arme ga, dan zegt de rijke: “Hij houdt zich alleen maar met de kleine man op, dan kan er ook niks aan zijn.”

Om zich zelf niet bloot te stellen en mij te trappen, omdat hij met de armen niets op heeft, probeert hij, dit nu te verlagen.

Ik hoop, dat jullie mij hebben begrepen, doordat ik dit tot uitdrukking heb gebracht, dat ieder mens werkelijk op afstand kan worden bestuurd, voor zover hij zijn storing laat verwijderen en hij bereid is de gezondheid te ontvangen. Maar dit gebeurt niet bij die persoon, die denkt, dat hij verder duivels kan blijven. Daarmee wil ik niet gezegd hebben, dat jullie duivels zijn, nee. Maar er zijn veel mensen, die duivels zijn, en van zo iemand heeft men werkelijk niets goeds te verwachten. Het zou ironisch zijn, wanneer ik zou zeggen, de mens is slecht, en nu verlangen jullie, dat hij goeds doet. Hij laat jullie geloven, doet alsof hij de beste mens is, en als jullie hem vertrouwen schenken, dan gebruikt hij deze gelegenheid en laat naderhand zien, wie hij is. Maar voordat men over een mens spreekt, voordat men deze mens zegt, dat hij een duivel is, moet men hiervan zuiver overtuigd zijn. En daarom heb ik dit ook hier bewezen, dat er werkelijk mensen zijn, die satanisch zijn, en van deze satanische mensen heeft men nooit iets goeds te verwachten. Jullie hebben immers ook niets onbeproefd gelaten, en jullie hebben ook jullie visitekaartje op tafel gelegd en jullie hebben je ook voorgesteld dat dit met de werkelijkheid strookt. Jullie hebben bewezen, dat jullie alleen maar duivels deden, alleen maar satanisch, zoals ik al eerder zei, jullie hebben niets onbeproefd gelaten, ook dit goede, dit goddelijke te gebruiken, door hierin een goudmijn te zien en niets nagelaten, hiervoor nu het goud te verdienen. En toen ik deze mensen wegstuurde, werden ze gemeen, toen lieten ze zien, wie ze waren. En al deze mensen, die vandaag en eerder alleen maar slechte dingen spraken, en slechte dingen schreven, dat zijn diegenen, die ooit aan mijn zijde stonden, die net zo bluftten en deden, alsof zij ook tot de goeden behoorden. Nooit hebben zij ernaar gevraagd, de mensen die hulp en genezing te geven, dit wil zeggen, dat zij deze arme zieken de weg vrij maakten, door mij zalen, plaatsen om te genezen te bezorgen, zodat ik de weg vrij had voor de zieken; dat was niet hun bedoeling, dat was niet hun weg; de feitelijke weg was die, door deze goudmijn binnen te gaan, om met dit goud hun zakken te vullen. En zodoende kan ik zeggen, dat satan aan het werk is, die zich in deze mensenlijven heeft verstopt en ook niets zal nalaten, het gevecht aan te gaan.

Verleden jaar ben ik, toen ik niet zoveel te doen had, toen ik alles op kleine schaal oppakte, hier en daar onder de mensen geweest. Zonder hen persoonlijk te hebben gekend, heb ik van de een en ander kunnen zeggen wie ze waren.

Dit doe ik vandaag de dag nog steeds, en deze conclusies, in aanwezigheid van ooggetuigen, berusten op waarheid. En dat de duivel hier onder de mensen woedt, dat kan ik niet vaak genoeg zeggen. Ik wil niet nalaten, jullie nog iets mee op jullie weg te geven. Als de een of de ander onder jullie is, die daadwerkelijk de volledige genezing heeft ontvangen, of nog gaat ontvangen, dan moet hij zich niet door deze

duivelse mensen van deze goddelijke weg laten afbrengen, waartoe hij zich bereid heeft verklaard. Tot nu toe hebben jullie nog niets gezegd, dat jullie zich bereid verklaard hebben. Ik heb jullie laten weten, dat ik alleen mensen kan genezen, dit wil zeggen, de verbinding kan leggen, zodat ik hem de weg wijs, de weg naar God, zodat hij dat ontvangt, waarop hij vanzelfsprekend recht heeft. Een klein voorbeeld: jullie zijn in een ruimte, die niet in orde is, omdat alles door elkaar ligt, dus een gesloten of een open ruimte, daar kunt u ook niets goeds verwachten. Een vernielde stad, die nu nog zijn overgebleven van deze oorlog, waar jullie alleen nog de puinhoop zien en daadwerkelijk in deze puinhoop niet kunnen leven en bestaan. Ook hier moet de opbouw weer gestimuleerd worden, dat jullie enigszins of als het goed gaat, jullie leven weer goed kunnen doorbrengen, dat jullie weer jullie onderkomen hebben en dat jullie veilig zijn voor al deze slechte mensen. En niet alleen daarvoor, maar ook van weersinvloeden, die jullie, als mens, niet meer verdragen. Want het eigenlijke huis is de aarde, waarop wij mensen allemaal leven. De huizen staan er alleen maar als jullie eigen onderkomen, jullie eigen zekerheid, de zekerheid voor de boze buurman. Jullie willen iets creëren, iets bepaalds hebben, en dat zijn de woningen, waarin jullie allemaal voor het grootste gedeelte leven. En wanneer jullie jullie thuis ook niet in orde hebben, dan moeten jullie ook daar aanpakken, dit zover mogelijk in orde te brengen, dat jullie je enigszins op je gemak voelt. Jullie dulden ook geen wanorde, zoals men dat hier kan vaststellen aan jullie kleding, die netjes en schoon is. Maar nu moet men ook verder denken, dat het ook een stukje werk kost en dat jullie je moeten verdiepen, om dit weer verder vrij te maken, dat alles weer in orde is. Het belangrijkste is altijd het begin, vanuit een klein kader gezien. En dan is het juist, dat de mens van zich uit gaat en dan verder naar de medemens en dan steeds meer en meer en steeds groter en groter. Want het huis is ook niet opgebouwd uit een enkele steen, daar ligt ook een steen op de ander. En het is veel werk, zo een bouw weer te herstellen. En er moeten ook veel handen aanpakken, want haasten is soms nodig, dat dit gebeurt en dat de bouw gereed komt. Een oud spreekwoord: “Vele handen maken licht werk.” Dit wil zeggen, dat de bouw gereed wordt. En zo is het ook in dit geval, dat dit goddelijke werk hier weer aan het ontstaan is, en bij deze bouw horen ook veel handen, die hieraan dienen te werken, dat dit, zoals het reeds in het ontstaan is en ook gereed wordt en kan worden. Maar het materiaal dat men hiervoor nodig heeft, is dat materiaal, dat de een of ander van jullie, zoals hij de genezing, het goede heeft ontvangen, ook bijdraagt door dit schriftelijk te bevestigen. En deze schriftelijke bevestiging is de bouwsteen tot dit goddelijke werk, niet alleen op Duitse bodem, maar op deze hele aarde. De vraag is alleen hoe; ook hier weer in het klein, een begin moet men hebben, op een plek moet het gebeuren. Mijn wens was en is nog steeds, dat dit op Duitse bodem mag

gebeuren, dat hier het fundament mag worden gelegd voor deze grote heerlijke bouw. Maar ook hier is er ruzie en strijd en tegenstanders, die hier niets onbeproefd laten, deze bouw te storen. Zoals jullie dit verder ook in jullie privéleven hebben, voordat jullie de grond krijgen, dat het veel werk en inspanning kost, om hiervan eigenaar te worden. Dan zijn er altijd weer mensen, die dat tegenhouden, door te zeggen: “Deze en die wil ik niet naast me hebben, hij moet verdwijnen.” Ondanks dat hij de mensen nog helemaal niet kent. Hij denkt, hier recht op te hebben, hij woont hier, hier is zijn huis en hij tolereert geen buurman, niemand in zijn buurt, zodat hij ongehinderd verder kan gaan. Hij grijpt elke gelegenheid aan en probeert nu, deze persoon in zijn doen en laten te hinderen of zelfs schade toe te brengen.

Als jullie hierover goed hebben nagedacht of zullen nadenken, omvat dit alles. Dit in het kort. Ik zou verder en verder kunnen gaan, ik zou dit alles nadrukkelijk kunnen zeggen, zodat het voor jullie een vanzelfsprekendheid is. Ik praat niet, om propaganda voor me te maken, om aanhangers te werven, nee. Ik ben alleen maar een wegwijzer, die jullie de juiste weg wijst, die jullie in alle eeuwigheid te gaan hebben en waar jullie een gladde weg vinden. Maar hoe was dit, de mens is duizenden jaren van de eigenlijke weg afgekomen, en hij heeft zich laten misleiden door enkele individuen, die de mens al generaties terug is gegaan. En deze mensen, die satanisch waren, die hebben deze mensen weggelokt van deze goede goddelijke weg en hebben achter zich de bruggen, dit wil hier zeggen de brug, opgeblazen, zoals het anders ook iedereen doet. Wij hoeven hier maar heel kort aan de laatste oorlog terug te denken, waar iedereen, die een weg verliet en over een brug ging, deze brug achter zich heeft opgeblazen, zodat het niet meer mogelijk was dat de goeden met de slechte samen konden komen. Maar zo dacht iedereen over zichzelf, hij was de beste. En zo werd deze weg de eigenlijk ware goddelijke, die de mens in feite had moeten gaan, gescheiden door een brug, die destijds door de boze satanische mensen vernietigd werd. En vandaag is het reeds zo ver, dat deze brug weer kan worden gebruikt, dit betekent ik heb er jaren aan gewerkt. Niet, dat ik dit heb gewild, in de internationale publieke opinie te worden gesleurd, maar desondanks ben ik de juiste weg gegaan. Overal ben ik geweest, ook onder deze satanische mensen; niets heb ik over het hoofd gezien, om deze zaken nader te kunnen onderzoeken, waar ze in feite heen willen. En zo is het gegaan sinds verleden jaar, toen ik, zonder dat ik dit wilde en zonder hier iets voor te doen, in de internationale publieke opinie werd gesleurd, zodat ik begonnen ben, deze brug te bouwen. De brug is klaar, zodat jullie allemaal weer op de goddelijke weg terug kunnen gaan.

Hier en daar waren er mensen, die naar me toe zijn gekomen, mij hebben gevraagd, hun geloof weer terug te krijgen, en veel mensen zijn gekomen, om mij te bedanken.

Over genezing hebben ze niet gesproken, nee, maar dat ze hun, dit wil zeggen het ware goddelijke geloof weer teruggevonden hebben, en dat ze weer dat zijn, wat onze voorvaders duizenden jaren geleden een keer waren en hoe de mens eigenlijk moest zijn. En dit is de enige weg. Niemand wist, wat er gaande was. Hij had de verbinding met God verloren en kon geen hulp of iets anders ontvangen. De mens ging zijn eigen weg, hij dacht, dat hij alles was op deze aarde. Zo waren er mensen, die mooie praatjes hadden en zeiden: “Wat ik doe, is juist, dit is onze weg.” En zo is het steeds weer verder gegaan; overal verschenen mensen en lieten ook hier niets na, te doen alsof. Of en in hoeverre het op waarheid berust of berustte, hoef ik hier verder niet te zeggen. Overal zijn en waren er tot heden nog mensen, die niets hebben nagelaten ook hier zaken uit te slaan. Hiermee wil ik niet gezegd hebben dat ik hier groeperingen wil aanvallen of heb aangevallen. Wat mij betreft kunnen de mensen nog duizenden groeperingen scheppen. Dat, wat ik hiermee zeggen wil, is dat sommige mensen respect willen afdwingen. Macht en bezit en hiermee bij de kleine man moeilijk doen. Wanneer een of ander geld en bezit had, en er een arm mensenkind kwam, dat hongerig was, niets aan het lijf, noch in het lijf had, dan was deze afhankelijk, dat voor die persoon te doen, wat deze van hem verlangde. Dit is onjuist, want ik zeg zoals eerder: Houdt meer van je naaste dan van jezelf. Wij mensen mogen nooit vergeten, dat we kinderen zijn van God, wij moeten helpen waar we maar kunnen. Ik ben hiervan slechts een klein voorbeeld, doordat ik niets nalaat en niet eens moe noch hongerig word, overal voor zover het mij als mens mogelijk is, ga ik naar de zieken, ben ik dag en nacht onderweg. Want ik kan het niet zien, niet horen wanneer mensen klagen en kreunen. Ik doe mijn uiterste best, ik doe dat waartoe ik mij geroepen voel. Maar ook jij, als je ziek bent, doe ook jij er iets voor. En doe je hele leven lang alleen maar goeds. En als men zegt: “Ik wil hem betalen,” dan zie ik hiervan af. Want de mens dient uit zichzelf goed te doen, aan zijn medemensen en zich niet als heer en meester te gedragen. Dat is fout, want uiteindelijk zijn we maar mensen, en als de een meer heeft dan de ander, dan mag hij hier blij mee zijn, maar daarom zijn medemens niet knechten. In een ding hebben ze pech, die zich niet laat knechten, ook niet kopen en laat verlokken, dat ben ik. Daarvoor word ik door veel mensen als dom gezien. Maar dat is niet erg, deze domme mens wil ik hier op deze aarde zijn. Ik zou het niet durven zeggen dat jullie dom zijn. Eentje moet de domme zijn, en dat wil ik zijn. Maar of ik het ben, dat zal zich uitwijzen. In ieder geval ben ik voor ieder mens een voorbeeld. Ik laat zien, dat ik mij als mens verplicht voel, mijn medemens te helpen.

Even heel kort: Eens heeft ieder mens zijn eigen zorgen. Als ik mij hier voor alle mensen inzet, heb ik voor mij geen tijd. Maar jullie hebben met jullie eigen leven genoeg te doen. En nu komen de zorgen, de noden van jullie familie, en bekenden.

En de kring wordt in plaats van kleiner steeds groter, en dan zijn de zorgen dienovereenkomstig ook groter. Kleine kinderen, kleine zorgen, grote kinderen, grote zorgen. Hoe groter de familie, hoe groter de zorgen. Maar dat zijn allemaal kleine getallen, een familie met 5, 7, 15 kinderen inclusief familie, dat is niet veel, dat is te doen als mens, zijn medemens, het eerst te helpen. Als dat iedereen doet, dan is er weer vrede op aarde. En als een land, dit wil zeggen een mens of hier een natie naar de anderen niet gemeen is, dan hebben we ook vrede op aarde. En dat is alles, dat is veel, dan hoeven jullie niet in ruzie en gevechten te leven, die alleen maar in een gevecht ontardt, gevechten in het klein, en oorlog in het groot. Ik zei reeds, als jullie een maatstaf hanteren, begin bij jezelf, stel je voor, wat je zou doen, als je in deze situatie zou zijn, waarin de andere persoon is, een persoon, die jullie medemens is, die ook bij jullie hoort en jullie bij hem. Maar gaat iemand te ver en wil hij heer en meester zijn, dan zal hij niet lang bestaan. Als ik dit alles, dit wil zeggen mijn doen en laten, zo zou misbruiken, dan zou ik werkelijk, zonder mij te prijzen of op te scheppen, al de rijkste man van de wereld zijn. Waarom zou ik het dan nog nodig hebben, mij te plagen met de arme zieken. Ik zou misschien wel of beslist de mooiste dagen hier doorbrengen. Dat zouden jullie je allemaal niet kunnen veroorloven. Dan zou ik rijk zijn aan geld en bezittingen, en ik vraag jullie even heel kort, zou dat juist zijn, als ik dat zo zou hebben gedaan of van plan ben dit zo te doen, of zo te blijven, zoals ik ben, dat ik geen geld aanneem, dat ik niks van dit wil hebben, dat ik mijn leven aan de mensen schenk, mijn leven, het leven op deze aarde. Wat zou juist zijn, het eerste of het tweede, wat ik momenteel werkelijk doe, niet alleen maar denk te doen, maar ook zal doen. Moet ik rijk aan geld worden, aan geld en bezittingen, dan antwoorden jullie met “ja”.

(Interruptie: nee!)

En wat als ik hier nu dit zo verder doe, zoals ik het ook zal doen, mijn leven, het leven aan deze aarde schenken, zolang ik leef.

(Interruptie: ja!)

Want hiermee heb ik daadwerkelijk ook niets slechts gedaan, en hierdoor kan ik ook zeggen, dat ik dan de rijkste man van de wereld ben, met deze rijkdom ben ik in staat de mensen te helpen en jullie te helpen. Ik ben standvastig, mij kan geen mens omver gooien, en ik blijf verder de wegwijzer, de monteur, die jullie de verbinding naar God weer schept. Meer dan ik doe, kan ik niet doen, want per slot van rekening ben ik ook maar een mens. Maar toch verlangen mensen van me nog het onmenselijke. Dat ik er ook toe in staat ben, dat ik niet moe word, kan ik jullie dagelijks bewijzen of door mensen, die in mijn naaste omgeving zijn, tevens bewijzen. Daar hoef ik verder niets meer over te zeggen.

Een goed uur geleden heeft men mij meegedeeld, dat hier een persoon uit het buitenland is, die niet in staat is naar me toe te komen, die van plan is, zaterdag weer naar huis te gaan. Nu heb ik gezegd, om te slapen heb ik geen zin, zo wie zo heb ik al nachten niet geslapen. Maar ik ga wel een uurtje liggen, iets moet ook ik doen om mijn ledematen te strekken. Maar anders heb ik geen tijd. En hier is het ook niet te veel, wanneer ik nu op pad ga en de hele nacht door ga, en morgen gaat het weer verder. Ik rijd de hele nacht door, en jullie gaan naar huis en hebben jullie nachtrust, dat hebben jullie ook nodig. Maar dat ik al afstand heb gedaan van mijn privé leven, dat hoeft ik jullie niet te bewijzen. Maar als ik iets doe, dan wordt het hier opgeblazen door boosaardige satanische mensen.

Omdat ik juist hier bij deze satanische mensen ben, wil ik jullie dit mee op jullie weg geven: hoe ik mij door deze satanische mensen niet laat storen, zo hebben jullie dit ook niet nodig. Want deze mensen zullen niets nalaten, jullie van deze goddelijke weg weer te onttrekken.

Er zijn hier en daar steeds weer mensen, die niets onbeproefd laten jullie om te praten, door te zeggen, dat het onzin is, bluff, en het houdt niet lang aan en jullie worden weer ziek. Deze duivelse mens is daadwerkelijk in staat iets te suggereren – ofschoon men dit van mij beweerde, mijn doen en werken zou hypnose zijn of suggestie.

In een hypnose werd de mens al duizenden jaren geleden door deze duivelse mensen gebracht. De mens is niet vrij, hij kan niets doen in vrijheid, hij mag niet eens vrij denken, hij is werkelijk in een hypnose gebracht. En suggereren is juist, dat een persoon de ander een suggestie kan aan - of afraden. De mens denkt, dat dat, wat hij doet, gedaan heeft en nog verder denkt te doen, juist is. Daarvoor geef ik een klein voorbeeld, dat ook hier overeenkomt met feiten. Want jullie zeggen vanuit jezelf, wat jullie reeds in vlees en bloed is overgedragen. Dat de moeder zegt, als het kind ziek is, dat en dat mag het niet. Of: “Nee, als ik opsta, en de trap af loop, dat kan ik niet, ik mag niet snel gaan, ik mag niet veel trappen lopen, ik mag ook niet veel doen, ik mag dit niet, dat niet.” De mens suggereert zijn eigen lijden. Dit niet alleen, hij doet dit zijn medemensen nog aan. Want ik moet voor het grootste gedeelte niet de feitelijke zieke genezen, maar ook de familieleden. Want vandaag is het bij de mens zo: Een nog enigszins gezonde mens is daadwerkelijk in staat, een zieke, die zwak is, die zich niet meer kan helpen, die op andere mensen is aangewezen, te beïnvloeden. Hij is weerloos, hij ligt daar, en de gezonde mens kan met hem doen wat hij wil, en niet alleen in de daad, maar ook geestelijk, door hem steeds maar voor te houden dat hij ziek is en sterven moet. En het ergste is, dat een mens het waagt de ander te zeggen dat hij spoedig sterven moet. Wanneer een van zijn

medemensen dat al meegeeft op de weg en hem zijn verdere leven ontzegt, dat kan hij niet meer goedmaken. Hoe een mens zich aan andere mensen verzondigd heeft, zou ik jullie met feiten kunnen vertellen.

Ik had veel gevallen, waar zieken naar me toe kwamen, waar ik precies wist, dan en dan is zijn uur afgelopen, dan stopt het lichaam hier op deze aarde te bestaan. Want iedere ziel laat iets achter, dat is in dit geval het lichaam. Die laat hij ook hier op deze aarde, en een aandenken moeten de mensen hier hebben. En als aandenken, wat ik hier kan laten, is eveneens mijn lichaam, maar meer niet. Maar het is onmogelijk, als ik hier en daar zou zeggen, dan en dan is het uur afgelopen. Ik heb ook al veel artsen aan mijn zijde gehad, die van goede wil zijn, dat ik gezegd heb: Dokter, met dit leven is het op dat uur ten einde. En deze zieke heb ik ook hoop gegeven en heb hem de pijn ontnomen, en hij zei ook zelf: “Ik weet zelf, dat ik binnenkort sterven moet, maar dat die Gröning mij nog de pijn heeft afgenomen, is zo iets goeds, iets groots, wat nog geen mens voor mij heeft gedaan.

Enkele artsen heb ik ook het verwijt gemaakt, dat het het grootste misdrijf is, als je de mensen dat van tevoren zegt, dan en dan moet je sterven. Er zijn mensen met honderden naar me toe gekomen en hebben gezegd: “Mijn arts zei dat ik nog maar 8 dagen, 10, 14 dagen of 2, 3 weken te leven heb, misschien maanden of iets langer. Help me, zo ziet het eruit!” En deze persoon kan de gedachten, die hem die andere persoon heeft gezegd, niet meer vergeten, niet van zich afzetten, niet los van komen. En als ik gezegd heb, zo ziet het niet uit, dan zag het er ook niet zo uit. Zojuist heb ik een brief geopend van een zwaar ziek meisje, had open tbc, beiden longen aangetast en wat nog meer, waar artsen zeiden, hooguit nog acht dagen. En het meisje is met haar vader naar me toe gekomen en heeft gewacht. Tijdens het wachten, waren de acht dagen voorbij en eindelijk hadden ze geluk. En nu was het al langer dan een jaar geleden. Ik vraag jullie dit niet zo op te vatten, dat ik de artsen zou willen bestrijden, nee. Ik haat in feite niets, ook hier in dit geval geen mensen, en tot heden heb ik mijn doodsvijanden het allerbeste gewenst. Alleen heb ik ervoor gebeden, uit mijn buurt te blijven. Zij moeten zelf beslissen, zelf ertoe overgaan, zover beslissen of ze de juiste, de ware goddelijke weg inslaan of op de satanische weg willen blijven. Want feit is, zoals een krant, niet hier, maar een Russische krant, heeft geschreven, als Gröning genezende stralen kan uitzenden, dan zal hij ook in staat zijn, vernietigende stralen uit te zenden. Ja, als ik zo ingesteld was, dan zou ik dit kunnen. Maar tot op vandaag en zolang ik zal leven, zal ik dat laatste, dat slechte niet doen, ik blijf hier op de goede goddelijke weg en zal alleen maar goeds doen. En ook al laat men hier niets na, mij met alle geweld te vernietigen, ik zal deze duivelse mensen niet veel in de weg leggen. Ik wijk hiervan niet af en zal dit mijn hele leven

doen, dit wil zeggen, ik moet het nog een keer benadrukken, zodat ik niet verkeerd beoordeeld zal worden, alleen maar goeds doen. En de boze mens komt vroeg of laat ook tot bezinning, door te zeggen, hij doet ons niet een keer iets slechts, ondanks dat hij hiertoe in staat zou zijn, ondanks dat hij het zou kunnen doen. En zo is het in enkele gevallen ook al gebeurd, dat die mensen, die niets nalieten, mij te bestrijden, hun verontschuldiging aanboden voor hun slechte daad. En ik zeg zoals eerder, mij kan geen mens schaden, ook niet vernietigen. Wat de een of ander hier doet, dit wil zeggen, waar hij denkt mij te kunnen schaden, schaadt hij niet mij maar de arme zieken. Alle mensen, die bereid zijn de goede weg in te slaan, die op hulp en genezing wachten, voor hen wordt de weg af en toe door deze duivelse mensen geblokkeerd, en moeten zij wachten en lijden. Ik zeg nog steeds, dat iedere zieke onder mijn bescherming staat. Maar als hij het toelaat, vanuit zichzelf, en niets ertegen doet, zodat deze duivelse mensen verder kunnen wroeten, dan kan ik er ook niets tegen doen, omdat ik er nooit aan denk, de slechte weg in te slaan, om dit aan te pakken. Ik duw ze gewoon van me af en laat ze zomaar hun gang gaan zoals ze willen. Maar dat de mensen die bereid zijn om de goede weg in te slaan, zich zoiets laten gevallen, dat is dan niet mijn schuld. Als de een of andere de gezondheid heeft ontvangen en weer door duivelse mensen wordt weggetrokken, als hij weer in zijn oude leven terug valt, dan is dat niet mijn schuld. Ik zet de knop op de juiste weg, en als de mens deze weer terug zet, en steeds weer terug gaat naar de slechten, naar de boze, dan is het ook niet mijn schuld.

Ik kan reeds overal zijn, maar niet als mens, maar alleen spiritueel, zoals ik het spirituele werk hier ook voltrek. Maar als mens kan ik maar op een plaats zijn. Ik ben anders sneller, en een sneller onderstel is er nog niet, zoals ik werkelijk gewerkt heb en verder werken zal. Maar mijn lichaam, dat wil zeggen, dat er nog af en toe een verlangen is, dat ik zelf naar de zieken mag komen, en daarom schuw ik het niet, nog tijd op te offeren, en daarom moet ik mijn lichaam daarheen laten vervoeren. In werkelijkheid ziet dat allemaal anders uit. Ook jullie hoeven niet te zijn gekomen, als jullie voldoende op de hoogte zouden zijn. Die mensen, die tot dusver aan mijn zijde stonden, hebben niet dat gedaan wat zij moesten doen. Dit wil zeggen, voor alles is er een gebruiksaanwijzing. En hier over mijn doen en werken en hoe het voor jullie mogelijk is, de genezing te ontvangen, heeft men jullie niets meegegeven op jullie weg. Want deze mensen hebben er nooit aan gedacht, zo iets te doen. Hadden ze dat gedaan, dan hadden ze geen geld meer kunnen verdienen, dan was de goede zaak langs hun neus gegaan, dan was hier een einde aan gekomen en dan hadden ze voor een niets gestaan. Ondanks dat ik de een zoals de ander voortdurend heb gewaarschuwd. Ik laat hun een bepaald stuk op de weg gaan. Dan pas waarschuw ik, dat is precies zoals in het praktische leven. Een mens wil over een dicht gevroren vijver of meer gaan. En ik waarschuw deze persoon, als hij nog vaste bodem onder de voeten heeft: “Voorzichtig gaan ze deze weg, in het midden is het ijs erg dun en ze kunnen er doorheen zakken.

Wees niet bang voor de weg!“ Doet hij het, is het goed, doet hij het niet, dan leeft hij nog maar minuten. Want als hij over deze ijsvlakte gaat en er doorheen zakt, dan heeft hij geleefd, en dan is zijn plan vernield, dan is niets meer van hem te zien. Dus zijn doel heeft hij dan niet bereikt. En zo heb ik iedereen gewaarschuwd: “Over deze ijsvlakte gaan, is een gevaar!” Maar niemand heeft zich dit laten zeggen, omdat ik mij dag in, dag uit, nacht in, nacht uit alleen maar met zieken heb beziggehouden. En iedereen dacht, dat ik had geslapen, dat ik niets wist over hun werk. Ja, ik moest ze laten gaan, om te bewijzen, dat het werkelijk duivelse mensen waren. En ik waarschuw iedereen, ook eerlijk te blijven. Die dat doet, die zal leven. Maar het kost evenveel werk en moeite die een mens moet doen, om beter om het meer heen te gaan dan over de ijsvlakte te gaan, waar hij doorheen kan zakken. En wie het werk en de moeite doet, ook hier in mijn hechtere kring, die zal ook leven, en die zal ook goed leven. En hij zal ook met zekerheid het loon van veel gezond geworden mensen krijgen, zodat zij zeggen, dat zijn onze voorlopers, die hebben ons de weg vrijgemaakt, die hebben het gedurfd, die hebben ook dag en nacht gewerkt, ondanks dat zij hiervoor niet beloond werden. Ook zij hebben hun leven ervoor ingezet en geen werk noch moeite geschuwd, om voor hen werkelijk de weg vrij te maken, zodat ik naar jullie kan komen of omgekeerd. Maar niet, zoals deze mensen zich dat zo hadden gedacht, hiervoor loon te krijgen. Ja, ze zouden het krijgen, maar pas dan, als er iets is en niet, zoals deze mensen het deden. Zij hebben niet gewacht, totdat zij hun loon kregen, maar ze hebben zich dit loon gepakt.

Ik denk niet, te kunnen zeggen, dat er ergens in een bedrijf een medewerker, die tevens de kas beheert, zich zijn geld alleen uit de kas mag nemen, zonder zijn baas dit te vragen. Zo zelfstandig mag hij niet zijn. En als hij dit eenmaal heeft gedaan, dan doet hij dit vaker. De baas geeft hem in eerste instantie het grootste vertrouwen en denkt, hij zou dit nooit doen, en ineens doet hij het toch. Als deze baas in orde is, dan wijst hij deze persoon terecht: “Dat mag je niet, je hebt het al meerdere keren gedaan!” Dus wordt hij ontslagen. En als de mens niet [*tekst hier bij het indienen afgesneden*], dan zal hij eindelijk eens zijn schuld bekennen en zeggen: “Dat doe je niet nog een keer!” En is het een slechte, dan zal hij nooit op dit idee komen. Dat heeft hij meegekregen in vlees en bloed, hij kan niet anders. Van deze persoon kunnen jullie niets goeds verwachten, jullie kunnen hem ook niet vertrouwen.

Ik wilde niet veel vertellen, maar als ik een begin gemaakt heb, dan kan ik niet stoppen. Zo is het hier in het menselijk leven ook begonnen, een einde bestaat er feitelijk niet voor de individuele mensen. Hij komt en vergaat zoals de bloemen, zoals de bomen, de struiken, het een wordt door het andere vervangen. Vandaag staan jullie de wacht op deze aarde. De wacht, zeg ik, zoals elders een bewaker, van een militaire toren wil ik niet spreken, maar de situatie op posten en wordt van tijd tot tijd afgelost. En zo worden ook jullie afgelost, ook ik. Dit is jullie allemaal wel duidelijk.

Maar zolang het enigszins gaat, probeert men toch, zolang men nog te leven heeft, gezond te worden. Rijk zijn wil zeggen, gezond zijn. De grootste rijkdom, die een mens kan bezitten, is en blijft de gezondheid. Geld is macht, gezondheid is almacht. Maar daarom zeg ik ook: Niets verlangen, maar ontvangen! Jullie zullen dat ontvangen wat jullie toekomt. Let goed op, want jullie moeten allemaal weten, wat jullie, nu jullie arm geworden zijn, de gezondheid waard is. Als de mens eerst rijk geworden is aan geld, dan is hij ook rijk geworden aan ziekte, en waar de mens arm is geworden aan geld, dan is hij ook arm geworden aan ziekte. Maar voor geld de gezondheid kopen, is ook hier uitgesloten. En dat zullen jullie nooit vinden in jullie leven. Toen Jezus Christus hier op aarde was, heeft ook hij geen geld aangenomen. Diegenen die geld aannamen, waren zijn volgelingen. Ook hier was een buitenstaander, die geldgierig was, die zei: “Als hij voortdurend spreekt over sterven, waarvan moeten we dan leven? Hij heeft ons meegetrokken, en wij moeten voor ons verdere leven zorgen.” En zo heeft hij ook zijn Heer, zijn Meester, verkocht voor maar 30 zilverlingen. En deze Judas, die heb ook ik aan mijn zijde gehad, alleen had deze meer zijtakken. Maar dat is duidelijk, Jezus heeft zijn volgelingen ook gewisseld, zij kwamen en gingen. Het waren niet steeds dezelfde, behalve de laatste twaalf, en van deze twaalf werd er een ontrouw, die geldgierig werd. En de anderen – zoals ik vandaag ook hier in mijn omgeving kijk- ik ben dag en nacht waakzaam. De geest van deze mensen, die in mijn buurt zijn, de geest is gewillig, maar het vlees wordt ook zwak. En dit herhaalt zich, er is niets veranderd. Een minister zei hier ooit tegen me: “Ja, is er dan in deze 2.000 jaar niets veranderd?” Toch, zei ik, heel veel, in plaats van beter is het slechter geworden. En de mens komt niet tot inkeer. Hij denkt niet aan hetgeen, wat hem steeds weer voor ogen werd gehouden, hij valt altijd weer in het slechte vaarwater en komt er niet meer vanaf. Maar wie niet horen wil, die moet voelen, en dit is niet mijn schuld. Wanneer ik iemand waarschuw maar toch niet luisteren wil, dan moet hij voelen. Soms moet hij dit zelfs met zijn leven betalen. Maar dan is het ook niet mijn schuld.

Ik denk, dat ik jullie genoeg verteld heb. Ik wil niet zo kort afbreken, maar ik wil jullie ook niet te lang vasthouden. Men moet steeds een tijd nakomen, zoals mensen dit verlangen. Ik daag jullie uit. Ik kan niet. Ik geef geen gehoor aan een menselijk bevel. Ik volg geen menselijk bevel en ik daag de mensen uit en hier kan ik niets aan doen, ook al zou ik in stukken worden gescheurd. Sorry voor deze stoere uitdrukking. Maar er waren mensen, die niets nalieten, dit vaker te doen. Maar ze konden dit niet verwezenlijken. Als ik onderweg was, en achtervolgd werd, dan kwamen ze met hun auto ineens niet verder, de auto bleef staan of de banden raakten lek. Maar ik doe het dan pas, als ik weet dat het nog niet hoeft. Ik heb mijn tijd nodig en wil me niet laten duwen. Maar het heeft nog geen mensenleven gekost. Ik wil geen mensenleven op mijn geweten hebben, dat zou ik voor God beslist niet kunnen verantwoorden.

Dus blijf ik op de goede weg, en ik wens en hoop, dat ook jullie deze weg inslaan. Ik kan hier niemand toe dwingen. Ik laat het aan hem zelf over, waar hij voor kiest. Maar wie deze weg wil gaan, die moet het goede doen, die moet goed zijn, goed zijn voor zijn medemensen, niet in woorden, maar in daden. Woorden alleen zijn niet genoeg. Als ik zeg: Ik ben goed, ik wil, ik doe – en of ik dat doe, dat is de vraag. Ik heb het niet nodig. Rekenschap af te leggen over mijn doen en werken. Maar toch voel ik mij verplicht, jullie dit allemaal te bewijzen. Niet, als mensen iets van mij verlangen, die zet ik aan de kant. Maar ik doe het omdat ik zeg, ik wil jullie niet onwetend laten, jullie moeten het ondervinden, jullie zullen zo wie zo ook de waarheid vernemen, wij moeten alleen langzaam aan doen, ik mag jullie niet teveel in een keer zeggen, ik mag jullie hoofdjes niet overladen, dan loopt het toch maar over, en dat heeft geen zin. Dan worden enkele woorden opgeslagen en verdraaid weergegeven. Dat zou een fout van mijn kant zijn, als ik jullie in plaats van te ontlasten nog zou belasten.

Ik zie niet alleen de mens, ik zie ook wat verder terug ligt. Verleden, heden, toekomst, alles wat om en aan hem is. Maar niet alleen van mensen, ik spreek over het leven op deze aarde. Tot dit leven behoort niet alleen het menselijke leven, maar ook het dieren en planten rijk. Wat van hem was en hoe het was – ik ga jaren terug, het gaat snel. Hoe jullie achteruit gaan, hoe jullie terug – en hoe jullie vooruit kunnen gaan, zo kan ik dit allemaal terug beleven. Ook in de auto heeft men een achteruitversnelling, een vrij-stand, en een versnelling vooruit. Het verleden, het heden, en de toekomst. Mij kan beslist geen mens iets vertellen of zelfs liegen. Ik kan hem ook de waarheid zeggen, maar die heeft een grotere werking dan de leugen. De mens moet dan toegeven, gelogen te hebben en dat is erg. Ik wil de mens niet blootstellen, vooral niet, waar zieke mensen samen zijn, dat misschien de een of de ander met de vinger op die persoon wijst. Liegen afleren! Altijd overtuigen, of dat een duivelse mens is of niet. Indien ja, dan kunnen jullie dat zeggen, voel eerst, of er in jullie lichaam iets gaande is. Indien ja, dan kunnen jullie iets zeggen. Overtuigend werken, overtuigend kunnen jullie ieder mens ook verslaan, zoals hier de ziekte. Precies zo, als een duivels persoon naar jullie toe komt, zeggen jullie hem, ik heb gezegd, hij was een duivels persoon en hij had niets te zoeken bij deze goede en God gelovigen, hij zou daarheen gaan, waar hij vandaan is gekomen, hij zou daarheen gaan waar hij zich goed voelt en moet jullie in jullie doen en werken niet hinderen. Maar de verantwoording neem ik, doordat jullie zeggen, dat ik heb gezegd, deze persoon, die jullie probeert te storen in het gezond worden of het behouden van jullie gezondheid, is een satanisch mens, een slecht mens, die vervloekt is tot in de eeuwigheid. En als hij deze vloek van mij persoonlijk wil horen, dan mag hij naar mij toe komen.

Wie van de aanwezigen heeft hier iets vreemds gevoeld, die steekt alleen maar de rechterhand omhoog. Niet onverschillig zijn, aarzelen en schamen jullie je maar niet,

want wie werkelijk bang is, om de waarheid te zeggen, die kan ook niets ontvangen. Want wij horen allemaal samen, er is immers geen verschil. Ik zei reeds dat de zieke onder mijn bescherming staat. En vragen jullie niet, hoe ik dat iemand kan meegeven op zijn weg, die een zieke uitlacht. Die leen ik de ziekte voor een paar minuten, soms uren, of ook dagen, zodat hij geen spot meer drijft met de zieke.

Alstublieft niet zo einstellen, dat jullie denken, dat hier al alles gebeuren moet, waarmee jullie hier naar toe zijn gekomen. Niets verlangen, maar verkrijgen! De een vroeger, de ander later. Maar het komt, zoals het jullie wens was, vooropgesteld, dat jullie je niet door slechte mensen laten misleiden. En ik denk met zekerheid te kunnen zeggen, dat jullie niet zeggen: Wij willen de goddelijke weg niet gaan. Ik denk niet, dat er hier nog een mens is, misschien één onder honderd, maar het grootste gedeelte wil niet de slechte weg inslaan.

Opdat jullie mij ook hier begrijpen, ik kom hier weer terug op het radio toestel. Moeten jullie met de ontvanger naar de zender gaan, om te kunnen ontvangen? Dan blijven jullie toch thuis en ontvang hetgeen de zender uitzendt, en zodoende kunnen jullie de hele wereld afluisteren. De zender stuurt zijn zendfrequentie. Precies zo kunnen jullie thuis ontvangen zoals hier, alleen hier met dat verschil, dat jullie nog wat meer geïnformeerd zijn, dat jullie weten, hoe jullie je moeten gedragen, hoe jullie dat vreemde gevoel, deze merkwaardige pijn hebben gekregen. Nieuwe pijn kunnen jullie ook thuis ontvangen, ik noem deze pijn regelungs pijn.

Gooi alles wat slecht is weg, laat de ziekte hier en ontvang de gezondheid. Wanneer jullie het hoofdje vol hebben van alles, wat jullie hebben gehoord, zouden jullie niet zoveel ervaren, want de geest is ook wat gespannen. Maar zo dom als ik er uit zie, zo dom ben ik niet. Ik heb jullie iets verteld en heb jullie daarmee afgeleid. Nu is het zenuwstelsel wat gespannen, en jullie hebben dat ontvangen, wat jullie nodig hebben, om gezond te worden. Ben voorzichtig, bazuin het niet rond, en laat eerst alles over je heen gaan, let op jullie lichaam, of bij kinderen, dat dit door de ouders in de gaten gehouden wordt. Maar een fout wordt altijd gemaakt, als men aan de ziekte denkt. Denk niet aan de ziekte, niet aan het verleden. Hoe zou het zijn, als jullie steeds weer aan de oorlog zouden terugdenken en steeds weer aan dat, wat jullie hebben verloren. En hier is het niet anders, als jullie, wat eigenlijk het tegenovergestelde hiervan is, door de oorlog het goede hebben verloren, en hier verliezen jullie het slechte, door hier steeds weer aan te denken. Wie van zijn ziekte houdt, houdt deze vast.

En tevens wil ik nog jullie familie en bekende zieken van harte het allerbeste wensen, wat hier de gezondheid is. Bestel hun een mooie groet.

“Ik denk, vandaag werd er zoveel tegen jullie verteld...”

Toespraak van Bruno Gröning, München, 19 september 1950

Vergeten jullie niet, als jullie de appels van een boom plukken, dat deze niet allemaal even rijp zijn, zo is het ook bij mensen. De een heeft de rijpheid vroeger, de andere later. En hij moet eerst de rijpheid hebben, om te kunnen ontvangen. De ziekte moet eerst worden gelost, om plaats te maken voor de gezondheid. Gooi het duivelse van je af en neem, als jullie goed, gelukkig en tevreden willen leven, het goddelijke aan. En daarmee wens ik jullie alle goeds voor jullie verdere leven.

Bron:

Archief Bruno Gröning Stichting